

העלון מוקדש לע"נ האשה הכשרה:
חממה (יונה) בת גד'ל ע"ה.

המרכז לערבות הדדית

א"ה
עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

(ע"ר)

גליון מס': 77. פרשת: שמות. כ' בטבת ה'תש"פ.

זמני שבת קודש: שמות.

כניסה יציאה ר"ת			
18:09	17:36	16:44	ירושלים:
18:05	17:33	16:41	תל אביב:
18:05	17:32	16:41	חיפה:
18:09	17:36	16:44	בית שמש:
הזמנים עפ"י לוח אור החיים.			

מדורים חדשים:

שו"ת כלכלי

מאת הרב אליהו אלקיים.

בשביל הנישואין

מאת הרב יעקב חבה.

עוגיות נגד פגזים.

סיפור לשבת

לפתוח שערי דמעות

פניני אוה"ח.

למה נידמו בני ישראל ל'קוצים'?

עלי עין.

'אפקט הצפרדע'

התיגרה, אומרים חז"ל, משולה לסכר מים – כשנוצר בו סדק קל, צר, חור זעיר, ניתן לסותמו בנקל. אך כשהפירצה תתרחב, הכל יקרס, יקצוף ויציף וישטוף באין מעצור.

וכמו בסכר מים שמאחוריו יש לחץ של אלפי טונות מים, המחכים לפירצה שתיווצר, כך גם בתיגרה. יש כאן מטען רגשות עצום, מדוכא, שאם רק ינתן לו מוצא, יפרוץ כהר געש מקיא לבה!

"יש כאן מטען רגשות עצום,
מדוכא, שאם רק ינתן לו מוצא,
יפרוץ כהר געש מקיא לבה!"

"אין העולם מתקיים, אלא על מי שבולם פיו בשעת מריבה", והעולם נהרס בגלל מי שאינו בולם פיו בשעת מריבה! ובראש ובראשונה נהרס עולמו שלו.

לפני הדיבור, האדם הוא האדון על המילים, לאחר מכן, המילים שולטות בו, מוות וחיים ביד הלשון. חיצוי גיבור שנונים" קוראת הגמ' על הלשון המושחזת.

וחץ כיוון שיצא לדרכו, קשה - עד בלתי אפשרי להחזירו...

הבה נתרגל עם עצמנו, לחשב את תוצאות מעשינו ודיבורנו, רווח מול הפסד, ועל פי זה ננהל את מעשינו, ונגיע לתוצאות טובות יותר.

זה קשה? – ודאי שזה קשה. אך כל נשכח שהעולם מתקיים על קושי זה. ובראש ובראשונה עולמו של הבולם עצמו, שקנה את עולמו בשתיקתו!

(ע"פ 'מעייני השבוע')

שמעון שזון ומקור

אלף מת ירושלים

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

אין מידה טובה שאינה כתובה בתורה, אין הנהגה טובה שאינה רמוזה בה.

אין כדורנו דור מתוח, הכל אצים ורצים, מה שגורם ללא מעט נורגנות ורוגזה. הכל מתנקש לסיר לחץ גועש. המצב הביטחוני, הכלכלי, החינוכי, הכל.

אין פלא בכך שמציאות החיים שלנו, כוללת הרבה אנשים רוטנים, רוגזים, מקניטים ועוקצים. ומילה גוררת מילה, משפט גורר משפט, וכבר אש להבה, מדורה מכלה.

וכתב הרב "כסא רחמים", הגאון ר' רחמים מאזוז זצ"ל מגר'בא על הפסוק בפרשתנו, "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ" – כך דרכו של ריב, אם עונים חזרה, הרי זו סגולה בדוקה שהריב ירבה ויפרוץ... אלא הפתרון לכך הוא – "ויקוצו מפני בני ישראל" – יש לקצץ במילים ובכך לקצוץ ולגדוע את הריב. ואין דרך יותר טובה מאשר לבלום עצמו, לא לענות, לשתוק. וכמו שאומרים בימנו – 'לבלוע את הלשון', וכך לקטוע את הוויכוח העקר, שאינו גורם אלא להסלמה!

על הפסוק "ותעל הצפרדע" אומרים חז"ל שהיתה זו צפרדע אחת, ענקית, והמצרים נבהלו והחלו להכותה, מה שגרם ל'נחילים נחילים של צפרדעים לצאת בכל הכאה, והמצרים לא התרגשו ממראה זה, אלא המשיכו להכות, ונחילי הצפרדעים המשיכו לפרוץ, עד שהתרבו וכיסו את ארץ מצרים.

ושואל הגאון בעל ה'קהילות יעקב' זצוק"ל: מדוע המשיכו להכותה, הלא ראו שהמכות משיגות תוצאה הפוכה, ומביאות המוני צפרדעים?

ומשיב: מאותה הסיבה של אותם בני האדם, העונים חזרה בעת ריב, למרות שיודעים היטב שבכך רק הוא רק יתגבר, ואין חפצים בליבוי – אבל גם קשה – קשה מאוד להפסיק.

מוקדש לזיווג הגון: אפרת מזל בת אהובה (ענת) תח"י. ולהצלחה בכל העניינים.

כא ליטול שְכר כּוֹלֵם.

"אם ראית את הבריות שנתיאשו ידיהם מן התורה מאוד,

עמוד והתחזק בה ואתה מקבל שכר כולם"

(ירושלמי ברכות סח.)

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

עוגיות נגד פגזים

לעכשיו, הכל יכול לחכות. כעת הוא בבית אמו ומרוכז בתפקידו האחד והיחיד: לכבד את אמו!

שניה לאחר קבלת ההחלטה, נשמע לפתע קול פיצוץ עז, שהחריד את השכונה כולה - - - בום!

פגז ענק והרסני, נחת על מפתן דלת בית הוריו, בקול רעש עוצמתי ומחריד. ענן אבק היתמר צמוד לדלת הבית, ור' משה ואמו נפלו המומים, כמאובנים, על מקומם. רק אחרי כמה רגעי התאוששות הצליח רבי משה לקום מהכסא, ולצאת לבחון את מימדי ההרס...

הוא מביט החוצה, ומגלה כי גרם המדרגות בו היה אמור לרדת באותן שניות גורליות - התפרק לרסיסים, נהרס ונחרב עד היסוד. שיירי הפגז עוד העלו עשן סמיך, רסיסיו התפזרו לכל עבר. 'נס!' - שאג ר' משה בהודאה עמוקה לבורא עולם, 'נס שלא יאומן!'

דקות ארוכות עמד ובחן את ההרס הרב שגרם הפגז, והבין כי לו היה ממחר לדרוך ולא נותר בבית אמו כבקשתה - היתה גופתו פזורה בין חלקי הרסיסים רח"ל. באותן שניות גורליות בהן קיבלת את ההחלטה הנכונה, עשה הפגז את דרכו הישר אל המקום אליו היו מועדות רגליו, ולו היה יוצא את דלת הבית - כי אז מי יודע אם היה ניתן עוד להצילו...

את סיפור נס הצלתו האישי, היה רבי משה מרבה לספר לתלמידיו, למען יידעו ויבינו עד כמה גדול כוחו של כיבוד ההורים, המצוה שהגנה עליו והצילה את חייו. תלמידו, הרה"ג רבי ישראל חיים אושרי שליט"א ששמע ממנו את הדברים לאשורם, סיפר את הסיפור בשמו למען נדע ונבין: נכון, כולנו עסוקים, טרודים במגוון משימות, לחלקנו יש כבר משפחות ברוכות, ואיש איש שקוע במעשיו ובמשימותיו. למרות כל זאת, חשוב לזכור את הזכות והחובה לעלות לביקור בבית ההורים, גם אם זה לוקח זמן, גם אם זה דורש מאמץ, למרות שזה נוטל נתח מסדר היום שלנו.

ביקור בבית ההורים, הוא שעת פז (ואולי פגז) של הוקרה נלבבת, על השעות, הימים והלילות שהקדישו לנו הורינו מהרגע שנולדנו ועד לרגע הנוכחי. ואם אנו נורא עסוקים - נראה לנגד עינינו את תמונתו של רבי משה רץ בין הפצצות והפגזים לבקר את אמו במסירות נפש, ודווקא הזכות הזו היא שעמדה לו והגנה על חייו!

(הרב אשר קובלסקי - אור דוד)

היה זה בשנת תש"ח, בעיצומם של ימי המלחמות והקרבות בין היהודים לישמעאלים בארץ. כראש ישיבת בעלזא בירושלים, כיהן באותה עת הגאון רבי משה שובקס זצ"ל. הוא היה דמות מופת של התמדת התורה ועמלה ביגיעה, לוח הזמנים שלו היה מוקפד וגדוש בסדרי לימוד, ולצידם היה סעיף אחד בסדר יומו, עליו שמר מכל משמר:

מדי ערב, בקיץ כבחורף, בזמני עומס כבזמני שגרה, בתחילת שנה כבסופה - היה רבי משה עולה לבקר בבית אמו המבוגרת. היה משאיר מאחוריו את הישיבה הקדושה ועיסוקיו החשובים בה, ועולה לבית אמו לביקור יומי קבוע, להרנין את ליבה ולשמח את נפשה. בעד כל הון שבעולם לא ויתר על ביקורו זה, עבור כל מטרה חשובה לא ביטל את הביקור היומי. אחת היא לו - ביקור מדי ערב אצל אמו, זה הכי חשוב!

גם בימי המלחמה הנוראיים שעברו על ירושלים הנצורה, גם כשפגזים התעופפו מכל עבר ואנשים מיעטו לבקר בחוצות, לא נסוג רבי משה ממנהגו זה. פגזים שרקו סביבו בעוז, פצצות נפלו ברחובות בהם עבר בדרכו, אך דבר לא הניא אותו מכיבוד אמו בביקורו היומי במעונו. מדי יום ביומו, למרות הסכנה והחרדה, הוסיף לצאת ולבקר בבית אמו, בכל מחיר שבעולם!

באחד הימים בעיצומה של המלחמה, שהה רבי משה בבית אמו כדרכו, וכשביקש לצאת - קירב את אוזנו לחלון הבית לוודא שאינו שומע קול שריקת פגז. כשחש שהמצב שליו ורגוע, קם לצאת מן הבית, ואז שאלה אותו אמו: 'לאן אתה ממהר היום, בני יקירי? הרי עוד לא טעמת מהעוגות הטעימות שהכנתי במיוחד עבורך?'

רבי משה הביט בשעון ובמגש העוגות שעל השולחן, ומלחמה התחוללה בלבו. מצד אחד, הוא יכול בהחלט להסתדר בלי העוגות הללו, וסדר יומו המוקפד זועק לו להמשיך ליעד הבא, כי הוא ממהר. מצד שני, הרי אמו עומדת לפניו ומבקשת שיטעם מהעוגות, הוא יודע שהדבר ישמח את ליבה אם יתעכב עוד קצת, יטעם משהו, וגם יחמיא לה על העוגות הנפלאות. מה עושים עכשיו?

חולפות שניה או שתיים של התלבטות, ואז מכריע רבי משה בגבורה: כבוד אמו עדיף. סדר היום יכול להמתין, המשימות הדחופות לא בוערות

'מעלת הבכיה,

ושערי דמעות לא ננעלו'

ולכן נאמר 'והנה נער בוכה', ולכאורה קשה שהרי היה 'ילד' ולא 'נער', אלא שהבכיה היתה על כלל ישראל המכונים 'נער', וכמו שאומר הנביא הושע 'כי נער ישְׂרָאֵל וְאֶהְבֵּהוּ וּמִמְצָרִים קָרָאתִי לְבָנִי'.

ומלמדת אותנו התורה את דברי חכמינו ש'שערי דמעות לא ננעלו', ואם נבכה מעומק הלב ירחמו עלינו מן השמים.

וזה הרמז בפסוק: 'והנה נער בוכה' - אם בני ישראל הנקראים 'נער' יבכו - 'ותחמול עליו' - הקדוש ברוך הוא ירחם עליהם.

[אור החיים שמות פרק ב פסוק ו, מאור החיים לתלמיד רבינו]

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק"ר חיים בן עטר זיע"א

בפרשתינו מסופר שמשה רבינו נזרק ליאור ובתיה בת פרעה הלכה להצילו, 'וַתֵּדַד בַּת פְּרֹעֶה לָרְחוֹץ עַל הַיָּאֵר וַתֵּרְאֵ אֶת הַתַּבֶּכֶה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֶמְתָּהּ וַתִּקְחֶהּ, וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעֶר בֶּכֶה וַתַּחֲמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לְדֵי הָעֶבְרָיִם זֶה' ודרשו רבותינו שהיא זכתה לראות את השכינה הקדושה, שדרשו את המילה 'את הילד' שפירושו 'עם הילד', שהיא ראתה את השכינה שהיתה יחד עם משה רבינו.

ומפרש רבינו האור החיים הקדוש את עומק הענין, שהיות שמשה רבינו בכה על גלות ישראל, ראתה את השכינה, שהיא משתתפת ונמצאת בגלות יחד עם ישראל, וכמו שנאמר 'עמו אנכי בצרה'.

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. יעל בת בתיה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון. דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

אסתר הדסה בת אילנה. נועה בת אסתר הדסה. אליה שאול בן מיטל. אייל אליהו בן אילנה. סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית. שירלי בת דינה. ליאון בן אסתר.

לע"נ:

יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה. אברהם בבר חי בן שמחה אבלין. דניאל בן סעדה. יוסף בן משה וליאה. זכריה בן שלום. חממה (יונה) בת ד"ל.

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.

יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. עזת אסתר בת מרים. בוריה בוריס בן ספירה.

ת.נ.צ.ב.ה

החזרת מוצר שקנה

שו"ת כלכלי:

ניתוח מקרים בדיני ממונות
מאת הרב אליהו אלקיים שליט"א

בן פורת עלי עין: עין הרע וסגולות במקורות חז"ל.

קוצים בעיניים

שבת שלום ומבורך

פרשתנו פרשת שמות פותחת "ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאוד מאד ותמלא הארץ אתם" אפשר להסביר שכבר כאן בתחילת השיעבוד רמז ה' לדבר שתמיד נזכר ובזכות זה עם ישראל יגאל, והוא הזכרת יצאת מצרים בקריאת שמע. (וכאן ה' הצילנו על שם הסוף) וזה רמז בכפילות הלשון: "ויעצמו במאוד מאד" -פעמים, כמו שאנו אומרים בתחילת קריאת שמע "ואהבת את ה' ... בכל מאודך" שזה פעמים מאד (-לשון רבים). ומסתיים הפסוק "ותמלא הארץ אתם" אתם זה אותיות אמת כמו שמסתיים קריאת שמע "ה' אלוקים אמת" ובכוח הזה נגאלו עם ישראל.

לאחר מכן ממשיכה התורה ומספרת לנו "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ 'ויקוצו' מפני בני ישראל". אומר המדרש מלמד שהיו דומין ישראל בעיניהם (של המצרים) "קוצים". ונשאלת השאלה מדוע נדמו דווקא ל'קוצ'.

ואפשר לבאר לפי דברי הגמרא (ב"מ מ"ב.) על הפסוק "יצו ה' אתך את הברכה באסמך" רבי יצחק אמר שאסמך מלשון אוצר שזה סמוי מן העין ורבי ישמעאל אומר אין הברכה מצויה אלא בדבר שאין העין שולטת בו ובביאור ההבדל בין דעותיהם, מבאר ה'בן יהודה' שנחלקו אף בעצם הענין ולא רק בצורת דרשת הפסוק שלדעת רבי יצחק די בכך שהדבר יהיה סמוי מהעין הגשמית (כעין דבר שמכוסה עם כיסוי אך בני אדם יודעים מה יש בתוכו אבל לא רואים מה יש בתוכו) וכך תשרה הברכה. אך לפי רבי ישמעאל אין די בכך שהדבר סמוי מעין הרואה אלא צריך שלא תהא 'עין השכל' שולטת בו דהיינו שלא ידעו בני אדם כלל שיש לו משהו בתוך הדבר המכוסה.

ובזה מובן מדוע בני ישראל בזכות הקדוש ברוך הוא נהיו קקוצים בעיני המצריים. שהרי אדם שנכנס לו קוץ בעין לא יכול לחשוב לרגע, לא על האדם שעומד מולו, ולא לספור את הקהל מולו, ובנוסף חושב הוא תמיד על הקוץ. ובה המצריים לא יכלו לעשות עין הרע לעם ישראל ומובנים דברי הרש"י שמשם המצריים 'קצו בחיים' מפני בני ישראל.

המשך בעמ' 4

מעשה ביעקב אשר לו גינה רחבת ידים, אשר יום אחד החליט כי די לבוץ ולעשבים. - יעקב החליט לפתור את הבעיה ע"י פריסת דשא סינטטי על אדמת גינתו, והלך לחנות הסמוכה לביתו לרכוש לו גליל שלם של דשא איכותי, עליו שילם במיטב כספו וזהבו.

אחר שקנה הלה את גליל הדשא, התחילו הרהורי חרטה בליבו - אולי עדיף לו בכלל לרצף את גינתו בריצוף, או שמא יגדל בה ירקות וכדו'. וכי אולי כעת אין צורך בהשקעה מיותרת זו.

אחר יממה של הרהורים, ניגש יעקב לחנות בה רכש את הדשא וביקש להחזיר את הדשא שלא עשה בו שימוש, וביקש לקבל את כספו בחזרה. המוכר אשר לרוב מגרש זכובים מחנותו, לא היה מוכן לקבל את הפכפכותו של יעקב. והתנה את החזרה בהשבת רק 80% מהסכום - מקסימום 90% בלבד.

לעומתו טוען הקונה כי הוא מוכן שינכו לו הכי הרבה 5% עמלת ביטול עיסקה כפי החוק והנהוג במדינה.

לשמע טענה זו התפרץ עליו המוכר: אתה דתי אתה?? מה הקשר חוקי המדינה?

נשאלת השאלה, האם יכול המוכר לסרב להחזיר ליעקב את כספו על פי כללי החוק במדינה.

תשובה: המוכר חייב להשיב ליעקב את "כל" כספו, ללא נטילת אחוזים מן המכירה מעבר לנהוג בחוק. וכל "שקל" יותר שלוקח המוכר עבור החזרה שהוחזרה תוך 48 שעות מזמן הקנייה הינם גזל גמור.

המשך בעמ' 4

אין לדמות הלכות למקרים דומים, ניתן לפנות לכותב השו"ת, הרב אליהו אלקיים שליט"א, במספר הטלפון: 054-846-8383.

(מו"צ בהלכות נדה מבית ההוראה 'אפיקי מים' מחבר סדרת 'חלקת אליהו' - קונטרסי הכנה למבחני הרבנות הראשית).

כמו"כ ניתן להשיג במספר זה את ספרי הרב במחיר מסובסד.

"וְשָׁמַע פְּרָעָה אֶת הַדָּבָר

הַזֶּה וַיִּבְקֶשׁ לְהַלְךְ אֶת מִנְּשָׁה"

(פרק ב' פס' ט"ו)

בקיצוע'ר

חידוש קצר לשולחן השבת.

שואל רבנו החיד"א: הרי משה רבנו היה בנה החביב של בתיה בת פרעה, ואם כן מה קרה שפתאום החליט המלך ההפכפך להרוג את משה שהיה כמו הנכד שלו, וכי לא יכל פרעה לטייח את פרשיית הרצח?

ועוד משמע מלשון הפס' שמייד פרעה קיבל את הדבר (מבלי חקירות ודרישות)

ומבאר: שכיוון ששמע פרעה שמשה הרג את האיש על פי הדיבור, פחד מזה פרעה שמא יום אחד יבוא ויהרגהו גם בצורה כזאת ואף אחד משומריו לא יוכל למנוע זאת ממנו, ולכן קיבל מייד החלטה להורגו.

זוה נרמז גם במילים: "וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש..." שבגלל שהרג בדיבור החליט להורגו.

(פני דוד)

הרב יעקב חבה שליט"א - מדריך חתנים מוסמך.

יעוץ - הלכות - הנהגות - הדרכה מעשית.

ליעוץ טלפוני (ללא תשלום) חייגו: 054-846-8927

המדרש מספר שכאשר פרעה גזר להשליך הזכרים ליאור עמד עמרם וגירש את אשתו באמרו, בשביל מה אנו מביאים ילדים לעולם? בשביל שישליכו אותם ליאור?! והיות והיה נשיא הזור נהגו כך אחריו כל ישראל. עמדה מרים ביתו ואמרה לו: גזירתך קשה משל פרעה. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ואתה גזרת אף על הנקבות! וברוב ענוותנותו שמע בקול תוכחת ביתו והחזיר את אשתו, ומנישואין שניים אלו נולד משה רבינו.

אנו יכולים וכדאי לנו מאוד ללמוד מכך מספר דברים:

א. **רבינו ילודה:** לפעמים בני זוג מחשבים חשבונות שעל פיהם הם מחשבים את הרחבת המשפחה, אבל כבר אמר ישעיהו הנביא לחזקיהו: אל תעשה את

בסיעתא דשמיא

איכוביקס הצייל אן
מהצ'למה באופן
כאלי?

מהצ'למה?
מדינה?

**מה?
הרוב??**

אהוצ'ל אן עיין הרע העופנה ע"פ מקורות חז"ל
חייג: 052-7100-955
והעז' ה' נהלך בהלכות טובות

ציטוט לשיחה ממזכירות הספארי:

- "שלום ספארי כאן דוב" - "ה" דוב, אפשר לדבר עם זאב?"
- "דקה אני יבדוק עם א"ילה במזכירות" - "טוב תודה"
- "ביררתי. זאב בפג'שה עם דבורה"
- "תוכל להגיד לזאב שהפג'שה עם יעל ועופר במשרד של יונה? תודה פשוט"

בשביל הנישואין:

הכנה לנישואין והנהגת הבית
מאת הרב יעקב חבה שליט"א

בלי חשבונות

החשבונות של הקב"ה! עשה את המוטל עליך, ואל לך לדאוג מן התוצאות, וכך לימדה מרים את אביה שלפעמים אדם בטוח שמחשבותיו ופעולותיו נכונים, אבל האמת היא שכל אדם יכול לטעות.

ב. **אמירת תוכחה:** לפעמים אדם רואה שחברו עושה משהו שלפי דעתו הוא טועה, וייתכן שהחבר הזה הוא אדם גדול מאוד, אך הנכון הוא לא להסתיר את המחשבות ולומר אותם לחבר, אמנם בכבוד גדול ובדרך ארץ הראויה, אבל אל תעלים את מחשבותיך, וזהו מכלל מצות הוכח תוכיח.

ג. **מידת הענווה:** ואם אכן השומע הוא אדם גדול אז יש לו גם ענווה גדולה וכשישמע ממך טענה מוצדקת - הוא יחזור בו ויתקן את מעשיו.

המשך בעמ' 4

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך
הגרלה על: **עניבה יוקרתית**
מתנת 'דיוויס'
בשווי 120 ש"ח

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com **או בטלפון:** 02-5-696-515

בעמדות "גדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

בהצלחה!!!

זה הבהיר מיוזם לאזו בשל כבוד העם, כבר.
והבהיר באזות בשל כבוד האזו, יותר מאוזזר.
זה היסוד הנוזו על ידי הרע בנן עדן, ועבר.
במה בפרשתנו, בכל השורות, בזיודה מדובר.

החידה מפרשת ויגש:

ישנם שמות הנושאים אשר בפרשה כתובים.
הם אינם, רק לכמות המה אמורים.
עובדה שלארץ כנען לא הובאו כלל.
דברי רש"י המביא ראיה מדברי חז"ל.
התדע מהו השוויון בתוכן בו מדובר?
ונאה אם פתרונוך 'כפתור ופרח' עם כתב החידה יסופר.

הזוכה:
מיכאל ישר
הי"ו.
- ירושלים.

פתרון החידה לפרשת ויגש:

(בראשית פרק מ"ה פסוק כ"ג רש"י)

"שלח כזאת": כחשבון הזה, ומהו החשבון, עשרה חמורים וגו' רצונו לומר שמלת כזאת המיוותרת, ובכ"ף הדמיון, מורה על כי מעולם לא שלח לו עשרה חמורים ו' אתונות, רק הכי קאמר קרא, ולאביו שלח בעגלות כזאת וגו' כלומר כחשבון הזה שהוא משא י' חמורים ו' אתונות. והשתא אתי שפיר, דלא מצינו נכתב אלא וירא את העגלות, ולא שום חמורים ואתונות וק"ל. בשם הגאון מהר"ל:

המשך 'שו"ת כלכלי' מעמ' 3

נימוק ההלכה: איתא בשו"ע (חו"מ סי' רלב ס"ו) – דלגבי מקח טעות, וחזרה מן המקח ד"כל הנושא ונותן סתם על מנהג המדינה הוא סומך" וכן בסעי' י"ט איתא ד"מנהג מבטל הלכה".

על אף שמדין תורה רק כאשר נמצא מום שלא ידע בו הלוך ניתן להחזיר את המוצר אפילו לאחר כמה שנים, כדאיתא בשו"ע שם ס"ג. מ"מ מנהג המדינה וחוקי המדינה הוא שיכול אדם להחזיר מוצר תוך 48 שעות מזמן קנייתו אם לא עשה בו שימוש, ולקבל את כספו. ואף מוכר הדשא יצטרך לצערו להשיב ליעקב את כספו לפי החוק, ולהמשיך לגרש זבובים מחנותו עד לביאת הקונה הבא.

אין לדמות הלכות למקרים דומים, ניתן לפנות לרב בטלפון:

054-846-8383

המשך 'עלי עין' מעמ' 3

וכן נרמז דבר זה בגימטריא של המילים "ויקצו מפני בני ישראל" = 995 = "בשביל עם ישראל", שזה שקצו המצרים מבני ישראל היה למען בני ישראל. וכן עולה בגימטריא - 'שערי קדושה' שבזכות שעם ישראל שמר על קדושתו במצרים ולא התערבב בגוים, זכה לשמירה וגאולה מה' יתברך. שבת שלום ומבורך, שפע עד בלי די, אמן.

המשך 'בשביל הנישואין' מעמ' 3

ובאמת עמרם רק הרוויח ממידת הענווה שהתנהג בה, שבזכות זה נולד לו מושיען של ישראל.

לכן כל אחד צריך לעשות המוטל עליו בלי חשבונות. ואם גבר מקבל תוכחה מאשתו או אשה מקבלת מבעלה – אם יש להם מה להשיב ולהצדיק את עצמם, חייבים הם לעשות זאת בזמן המתאים ובצורה המתאימה. ואם צדק המוכיח בתוכחתו – ראוי לנהוג במידת הענווה ולקבל את התוכחה, ובמידת הצורך אף להתנצל.

דברים אלו הם שהביאו ובעז"ה יביאו ברכה לכל אחד ואחד, ואף פעם לא מפסידיים מכך.

בברכת שבת שלום, ושלוש בית מבורך.

נהנים מהעלון? רוצים לקבל אותו מידי שבוע ישירות לתיבת המייל שלכם?

ALONHLH@GMAIL.COM

והעלון בעז"ה אצלכם במייל די שבוע.

תגובות / הארות / הערות / הצעות ליעול, יתקבלו
בברכה במייל זה או בקו המערכת: 02-5-696-515

כל יהודי הוא 'כוכב'

"אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם" (א, א)

כתב הרש"י: אף על פי ש'מִנְאָן בְּחִיָּהּ' בְּשִׁמּוֹתֶם חָזַר וּמְנָאן בְּמִיתָתָן לְהוֹדִיעַ חֶבְרָתָן שֶׁנִּמְנָשְׁלוּ לְכּוֹכְבִּים .

וביאר השפת אמת: למי מודיע הכתוב חיבתו? - לעם ישראל. - כי התורה רוצה **שכלל ישראל בעצמם ידעו חשיבותם, וחשיבות שאר חבריהם בני האדם, ושכל יהודי בפני עצמו מחויב לדעת כי השם יתברך אוהבו ומונה אותו וכל אחד נמשל לכוכב.**

והבעל שם טוב צ"ל ביאר שכמו שהכוכבים נראים למטה קטנים אבל באמת למעלה בשמים הם גדולים מאד ועצומים, כן בני ישראל נראים קטנים למטה בעולם הזה, אבל באמת למעלה בשמים הם גדולים ועצומים מאד.
(ע"פ 'סימן לבנים')

ניתן לתרום בכל עמדות

הדפסה והפצה:

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערכות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515 **מייל:** HLA580646396@gmail.com

שלוחה: 6500

ע"ש המרכז לערכות הדדית mediabar99@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.